

А тогас отгоре иде
Таз, която се не види.
Златна фея се нарича
И дечицата обича.

Нейните коси са злати
А очите сини, сини;
Тя живее вжв палати
Сред небесните градини.

И по златна стълба слиза,
Над челото месец грее
И на пръсти тихо влиза
При децата златна фея.

Тя на сжн от зло ги пази
Да не дойде от гората
Бубулечка, да не лази
Вжв ушите, вжв устата.

И полека ги завива,
Да не спят деца отвити...
Позлатява им косите
И на пръсти си отива.

А когато се пробудят,
Слжнце грее, слжнце грее!
И дечицата се чудят
Де е златната им фея?...

Дора Габе-Пенева

